

Quatrenele lui Omar Khayyam, trad.
de A.Th. Stamatiad. Cartea Românească.

Dacă vrei să petreci o seară neuitată 793/4
în tovărășia unui prieten care iubeste poezia, te
sfătuiesc cititorule să iai quatrenele lui
Omar Khayyam în traducerea elegantă a
lui A.Th. Stamatiad, - și să i-o citești
~~în~~ într'o noapte ca acestea de vară, sub
liniștea lămpii.... Sunt un cadru potrivit
pentru cuvintele poetului și liniștea nopții,
și foșnetul frunzelor de afară, și piurul
vre unei cisme uitate deschise, și
piurul de lumină al stelelor sub cupola
verei care începe....

Ceva din duhul spațiilor mute, cutreeră
și în stihurile poetului persan, piurate
ele înseși din marea taină a existenței,
cum cad florile sau fructele....

Peste neliniștea acestei tăceri, cuvintele

cad ca o mângâere, o armonizare cu
murmurul vesniciei Tulburătoare:

793

« Ordinuară, acest vas era un biet amant
care suspină de nepăsarea unei femei.
Toarta vasului? Brațul care cuprindea
gâtul iubitei. * * *

Khayyam, de ce te intristezi că ai greșit
de-atâtea ori? Tristelea ți-e zadarnică.
După moarte ne așteaptă neantul sau iertarea. * * *

Să admitem că ai deslegat enigma creației.
Care ți-i destinul? Să admitem că ai isbutit
să desbraci de toate învelișurile sale Adevărul.
Care ți-e destinul? Să admitem că ai trăit
o sută de ani, fericit, și că ai să mai trăiești
încă o sută de ani. Care ți-e destinul? * * *

..... Si iată, tot așa, peste 56 de pagini, simți
umbră nevăzută a poeziei, că te apucă binișor
de chiotoarea gulerului hainei, și cu sgușuituri

repetate te întreabă insistent, cestiuni pe care
de mult le-ai lăsat fără răspuns, dar care pururea
așteaptă în tine răspunsul dorit...

Și taina crește și mai avâncă, și mai
nepătrunsă în jurul tău.

Ca două oglinzi așezate față 'n față, ^{sufletul}
^{și natura} 1 ^{și} deschid infinitul reciproc, ^{ca} ^{alea} ^{unui}
de sfînci, într'o grădină tropicală, ametoare
de parfumsuri și de gânduri.

D. Nanu